

Góra Przemienienia

TYGODNIK PARAFIALNY

Góra Przemienienia nr 20 (93) 15 maja 2005r.

15 maja

Dz 2,1-11; P 104;
1 Kor 12,3b-7.12-13;
J 20,19-23

16 maja

Rdz 3,9-15.20 lub Dz 1,12-14;
Ps 87;
J 2,1-11 lub J 19,25-27 lub Łk
1,26-38

17 maja

Syr 2,1-11; Ps 37;
Mk 9,30-37

18 maja

Syr 4,11-19; Ps 119;
Mk 9,38-40

19 maja

Syr 5,1-8; Ps 1;
Mk 9,41-50

20 maja

Syr 6,5-17; Ps 119;
Mk 10,1-12

21 maja

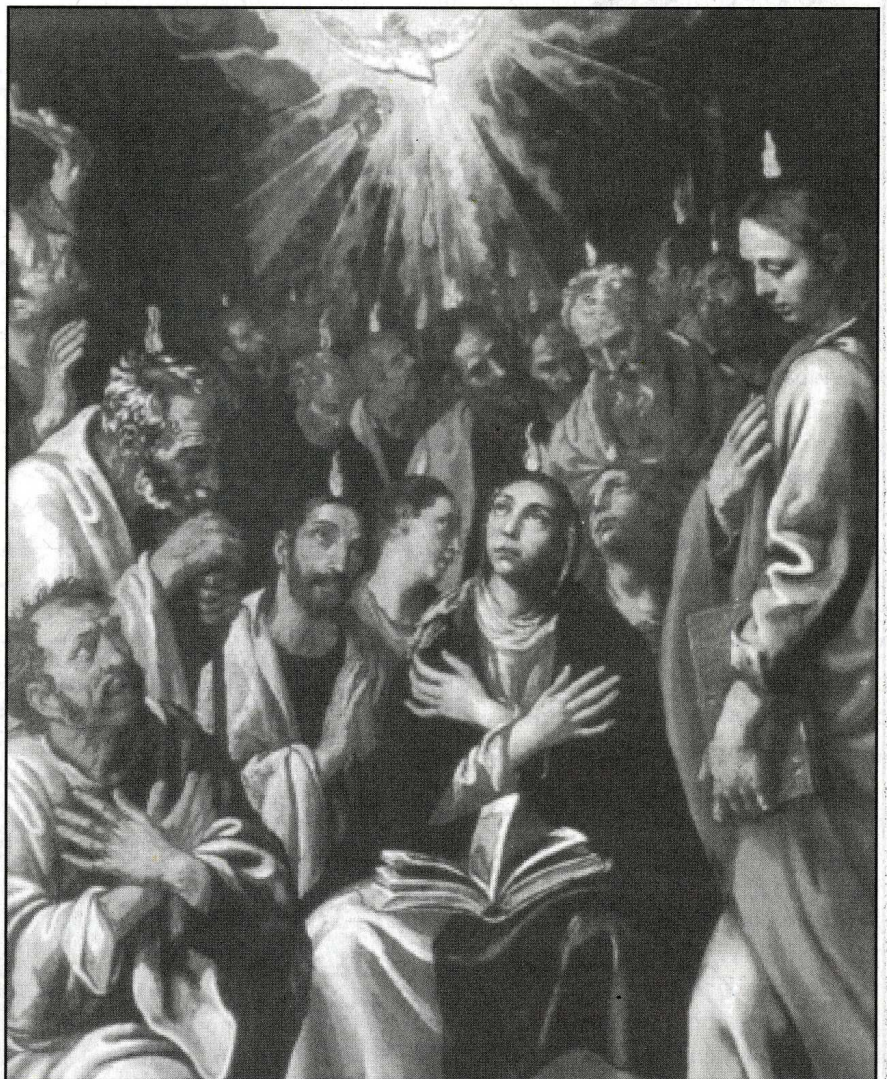
Syr 17,1-15; Ps 103;
Mk 10,13-16

WNUMERZE:

Pielgrzymka do źródeł	
Ewangelii.....	3
Święcenia diakonatu.....	5
Ogłoszenia i intencje.....	6
I Komunia święta w parafii.....	7
Konserwacja obrazu	
Przemienienia Pańskiego.....	10
Majówka Papieska.....	12

Zbierzcie pozostałe ułamki...

Działanie Ducha Świętego w sakramencie pokuty

„Komu grzechy odpuszcicie są mu odpuszczone, a komu zatrzymacie są mu zatrzymane” (J 20,23) – te słowa z dzisiejszej Ewangelii uważa się za fundamentalne w ustanowieniu sakra-

mentu pokuty i pojednania. Wyraźnie wskazują one na to, że Chrystus daje władzę odpuszczania grzechów, a nawet decydowania o tym, komu (C.d. na s. 2)

C.d. ze s. 1)

grzechy mogą być odpuszczone.

Apostołowie na mocy swojego powołania będą szafarzami Bożego miłosierdzia. Oczywiście to posłannictwo byłoby pozbawione pełni, gdyby odnosiło się jedynie do Apostołów, kończąc się z ich śmiercią. Podjęli je dalej uczniowie apostołscy i wszyscy kapłani, aż do naszych czasów i dalej, aż do skończenia świata.

Sakrament pokuty nie jest więc wymysłem ludzkim. To prawda, że sposób wyznawania grzechów zmienił się w ciągu wieków, ale istota była ciągle ta sama. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa grzechy, szczególnie

ciężkie, musiały być wyznane wobec całej wspólnoty, a pokutnicy byli wystawieni na widok publiczny. To wcale nie było złejsze aniżeli dzisiejsza spowiedź. W ciągu wieków formowała się praktyka spowiedzi usznej, z zachowaniem bezwzględnej tajemnicy, natomiast zawsze o rozgrzeszeniu i sposobie pokuty decydowali pastarze Kościoła na mocy swoich święceń. Szafarze sakramentu pokuty czynią to nie według własnego widzimisię, ale na podstawie interpretacji nauki Chrystusa i zaleceń Kościoła.

Ważną rolę w odpuszczeniu grzechów odgrywa działanie Ducha Świętego. Nie możemy przecież przeoczyć

słów Pan Jezusa, który dając władzę odpuszczania grzechów wcześniej udziela Apostołom daru mocy Ducha Świętego. Mówi: „**Weźmijcie Ducha Świętego**” (J 20,22b), jest to tzw. „**małe Zesłanie Ducha Świętego**”, który ma być inspiratorem w podejmowaniu decyzji o odpuszczeniu grzechów. To On oświeca swoją łaską szafarza sakramentu i podpowiada, czy penitent jest dysponowany, aby przebaczenie otrzymać.

Szafarz sakramentu pojednania i pokuty jest słabym człowiekiem. Prawdą jest, że może on być zmęczony, rozkojarzony, zdenerwowany; może udzielać bardziej czy mniej traf-

nych pouczeń, ale jeśli działa w imieniu Chrystusa podejmuje decyzję w imię Ducha Świętego. Pominąwszy jakieś skrajne przypadki jego orzeczenie jest wiążące – jeżeli z d e c y d u j e o tym, że penitent nie jest dysponowany nie może udzielić odpuszczenia grzechów. W takim wypadku nie należy się obrażać czy szukać innego spowiednika, lecz podjąć radykalne zmiany w życiu i odrzucić grzech, który zniewala człowieka. Wtedy można będzie przystąpić do dobrej spowiedzi, otrzymać łaskę przebaczenia i rozpocząć nowe życie w „**mocy i łasce Ducha Świętego**”

Ks. Tomasz
Grzywina

Pielgrzymka do źródeł Ewangelii

(C.d. z poprzednich numerów)

Bóg do nas przemawia przez znaki. Tu, pod tą Górą, Żydzi zawarli Przymierze. Rozcięto cielca na dwie połowy mające symbolizować dwie strony układu. Kiedyś na potwierdzenie Przymierza Mojżesz skrapiał krwią ołtarz i lud. Na ołtarzu, przy którym stoimy, za chwilę pojawi się Krew Jezusa, Niepokalanego Baranka, który zawarł z nami Nowe Przymierze. Tam, na Kalwarii, zostało zawarte Nowe Przymierze. Kiedy Mojżesz przemawiał do swojego ludu, ten wyrażał zgodę na wszystko, co wynika z Przymierza: „Wszystko to uczyni-my..”. Jakie korzyści i prawa zyskał Naród Wybrany? Przede wszystkim stał się szczególną własnością Boga, ludem świętym, wyłączonym z innych narodów, ludem kapłańskim, ludem królewskim. Realizacja zobowiązań wynikających z Przymierza była różna. Zdarzały się niewierności i odstępstwa, bunty i narzekania.

Nasze przymierze z Bogiem wygląda podobnie: towarzyszą nam wierności i zdrady, słabości zawinione i niezawinione... Przez chrzest zostaliśmy

wprowadzeni w kapłaństwo. Staliśmy się dziećmi Bożymi, dziedzicami nieba. Niedaleko stąd Żydzi ulali posąg złotego cielca. Zaczęli oddawać cześć bożkowi. Ich wierność nie wytrzymała próby czasu. Może i mamy jakiegoś „cielca”? Trzeba go rozbić i wrócić do kultu Boga praw-dziwego.

Ewangelia mówi nam o miłości Boga i bliźniego. Sprawdzianem miłości Boga jest miłość bliźniego. Ta miłość winna być całkowita, „do końca”.

Ks. Piotr zakończył kazanie wspólnym odmówieniem *Dziesięciorga Przykazań Bożych* oraz *Dwóch Przykazań miłości*. To było wyjątkowe zakończenie homilii, w miejscu, gdzie Izrael spoglądał na Tablice Przykazań.

Na przygotowanie darów ofiarnych, nie mogliśmy zaśpiewać innej pieśni, jak: *Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali*. A wszystko to dzieje się w niesamowitej scenerii, przy coraz bardziej zapadającym zmroku. W końcu widzimy tylko migające świece ukryte wśród kamieni.

Na zakończenie Mszy św., kiedy rozbieraliśmy się z szat liturgicznych,

w naszej polowej, pustynnej „zakrystii”, podeszły do nas dzieci egipskie, które tak ciekawie i cierpliwie czekały na zakończenie świętych dla nas obrzędów. Spodobały im się nasze latarki i koniecznie chciały sobie poświęcić. A czym można ucieszyć dzieci, u nas, w Polsce? Były to dzieci bardzo miłe.

Po powrocie do wioski, jeszcze przed kolacją, w jadalni, ks. Piotr mówił na temat współczesnych hipotez dotyczących wyjścia z Egiptu. Mówił z wielkim znanstwem, bardzo precyzyjnie, operując nazwiskami władców poszczególnych dynastii. Kiedy wyszli, za czyich rządów - oto poruszane kwestie. Wiele czasu nasz Prelegent poświęcił formowaniu się Narodu jako wspólnoty. Wyjście mogło nastąpić w latach 1250-1200 przed n. Chr. To tylko jedna z hipotez, choć wydaje się najbardziej prawdopodobna.

Plagi można zrozumieć jako zjawiska naturalne, ale niezwykłe, cudowny jest ich kontekst. Ale jak zrozumieć przejście Niszczyciela (Wj 12,23) i śmierć pierworodnych Egipcjan oraz ich zwierząt? Z tym wiązała się pierwsza Pascha Izraelitów, która później stanie się tradycją aż po dzień dzisiejszy. W końcu faraon musiał się poddać, gdyż zbyt wiele stracił. Izraelici na odchodne „złupili” Egipcjan. Faraon urządził pościg za nimi, ale wszystko okazuje się bezskuteczne. Egipt stracił tanią siłę roboczą. Wszystko to było potrzebne po to, aby się okazała Chwała Boga! Jak wychodzili? Być może, według jednej z hipotez, po tysiącu osób w sześciuset grupach. Tego już chyba nigdy się nie dowiemy. Nam trzeba opierać się na orzeczeniach Stolicy Apostolskiej, znakomitej Papieskiej Komisji Biblijnej, co dla nas jest najbardziej miarodajne.

Wypowiadał się także ks. Piotr na temat przejścia przez Morze Czerwone czy Morze Sitowia. Może to były bagna, urwiska porośnięte sitowiem, a Mojżesz jako doświadczony pasterz, mógł znać naturalne drogi przejścia. Jedni twierdzą, że mogły występować progi skalne, które w sposób natural-

(C.d. na s.4)

(C.d. ze s.3)

ny zatrzymywały wodę i w niektórych miejscach mogła być dość płytka, a Egipcjanie mogli natrafić na przybór wody i zostali zatopieni? Dla Żydów najważniejsze było to, że przeszli przez Morze Czerwone suchą stopą, zaśpiewali Jahwe hymn wdzięczności, dziękując, że jest z nimi. W dolinie zawarcia Przymierza, gdzie my teraz się znajdujemy, mogli koczować ok. dwóch lat. Pustynia w sposób sobie tylko wiadomy potrafi wyżywić ludzi i zwierzęta. Zresztą Bóg w sposób cudowny ich wspomagał. Dlaczego, np. przepiórki nadleciały w tym czasie i dlaczego tam osiadły? To znak: *Jahwe jest z nami*.

Nasz Prelegent sporo czasu poświęcił także Ziemi Obiecanej jako mlekiem i miodem płynącej. Nie można tego pojmować jako ziemi nadzwyczajnego urodzaju. Przecież tam tyle skał i pustynia! Mleko i miód, to podstawowy pokarm pasterzy, prostego ludu. Nic więcej. Za tym kryła się też obietnica otrzymania ziemi na własność. Dlaczego tak długo wędrowali, przecież ten odcinek można było pokonać w krótszym czasie? Jako najbardziej prawdopodobną odpowiedź podaje się tę prawdę, że Izraelici wyszli podzieleni, taką zgrają, a weszli jako **NARÓD!** To była wielka lekcja nauki, jak tworzyć wspólnotę. Próbowali wejść do Ziemi Obiecanej od strony Jerycha. Następuje zmiana przywód-

cy. Mojżeszowi było dane tylko oglądać Ziemię Obiecaną z Góry Nebo. *Pan rzekł do niego: "Oto kraj, który po przysięgłem Abrahamowi, Izakowi i Jakubowi tymi słowami: Dam go twemu potomstwu. Dałem ci go zobaczyć własnymi oczami, lecz tam nie wejdziesz"* (Pwt 34,4). Tam, na Moabie umarł Mojżesz. Jego następcą został Jo-

zue. On też musi przeprowadzić Izraela, ale już nie przez morze, ale przez Jordan. Jest wiele wątków podobnych do przejścia przez Morze Czerwone. Jak mogli przejść przez tak głęboką rzekę? Kronikarze arabscy podają, że w roku 1267 Jordan przestał płynąć, gdyż nastąpiło zawalenie się skał na skutek zbyt ulewnych deszczów i przez dobrą koryto rzeki nie było wypełnione wodą. Być może Izraelici natrafili na ten moment? Dlaczego to nastąpiło wtedy i w tym miejscu? Ważny jest skutek. Przeszli w miejscu głębokim i niedostępnym.

A samo zdobywanie Jerycha (Joz 5,13-27), ileż budzi domysłów, hipotez? Podkopy? Zagłuszanie tych prac przez trąby? To nie jest najważniejsze jak pękały mury Jerycha, ale najważniejsza jest jedna, podstawowa prawda: Bóg stale opiekuje się tym Narodem i usuwa wszelkie trudności, nawet takie, które z punktu widzenia ludzkiego jawią się jako niepokonalne, w końcu stają się pokonywalne! Zdobywaniu Ziemi Obiecanej stale towarzyszą poważne problemy, które rozwiązuje sam Bóg przy pomocy Izraelitów. Starajmy się widzieć w tych wydarzeniach działanie Boga, Jego potęgę i wielkość jak tych skał egipskich, pod którymi się znajdujemy.

Zostawmy jednak te zagadnienia wytrawnym biblistom, a sami zasiądźmy już do kolacji, bo zbliża się godz. 19-ta, i czas do stołu. Niech to będzie

dla nas tylko przypomnieniem tych dywagacji i pogłębieniem naszej do tychczasowej wiedzy oraz zachętą do dalszego czytania i studiowania Biblii, a przede wszystkim podziwiania Boga.

Spożywamy, jak Izraelici, pieczonego baranka, przyprawianego różnymi ziołami, sałatkami. To "nasza Pascha". Tak powoli kończy się nasz pobyt w Egipcie. Niektórzy, po kolacji śpieszą bądź na zakupy, bądź na wiadomości z Polski, które przekazuje telewizja satelitarna "Polsat". Dowiadujemy się, że śnieg i ostry mróz. Mają też reformować szkolnictwo.

Nieco później, przy głębokiej już nocy, wyszedłem przed kamienny domek - namiot, aby popatrzeć na roziskrzone niebo i jasno świecące gwiazdy. Powietrze bardzo ostre, rześkie. Nie mogę zmarnować takiej okazji, aby popatrzeć na niebo i gwiazdy. Ciśsza aż przejmująca! Niepokojąca! Potęga gór i potęga nieba! Potęga Boga i całego wszechświata. A człowiek? - maleńki pyłek wobec tego ogromu, z trudem pokonujący nawet niewielkie wzniesienia skalne. Jak majestatycznie, powoli i z wielką zwinnością poruszają się po tych skałach dromadery szukające coś do zjedzenia! Prostota życia. Umiejętność poprzestawiania na tym, co się ma. Asceza. Bose nogi beduińskiego chłopca przy kamiennym ołtarzu na pustyni, a my dygoczący z zimna. A dzieci tak cienko ubrane. Jak różny jest świat i jego obyczaje! Siedzę otoczony górami, w takiej niecce. Wszystko tu jest przejmujące, nawet to, że tu jesteśmy. Jakie znaczenie dla człowieka ma gwiazda?

Gwiazda - pokazuje kierunek wędrowki;
cel wędrowki;
jest przewodnikiem;
jest darem dla pielgrzyma;
światłem po wyboistej drodze życia;
nadzieją wlewającą otuchę w struchlałe serca;
daje spokój i opanowanie;
ukazuje dystans do codzienności;
na codzienność z spogląda z dalekiej perspektywy;
jest przejawem mądrości Boga;
jest pięknym podarowanym człowiekowi, aby budziła zachwyty;
a jednak - zimna!

(C.d.n.)

Ks. Andrzej Skiba

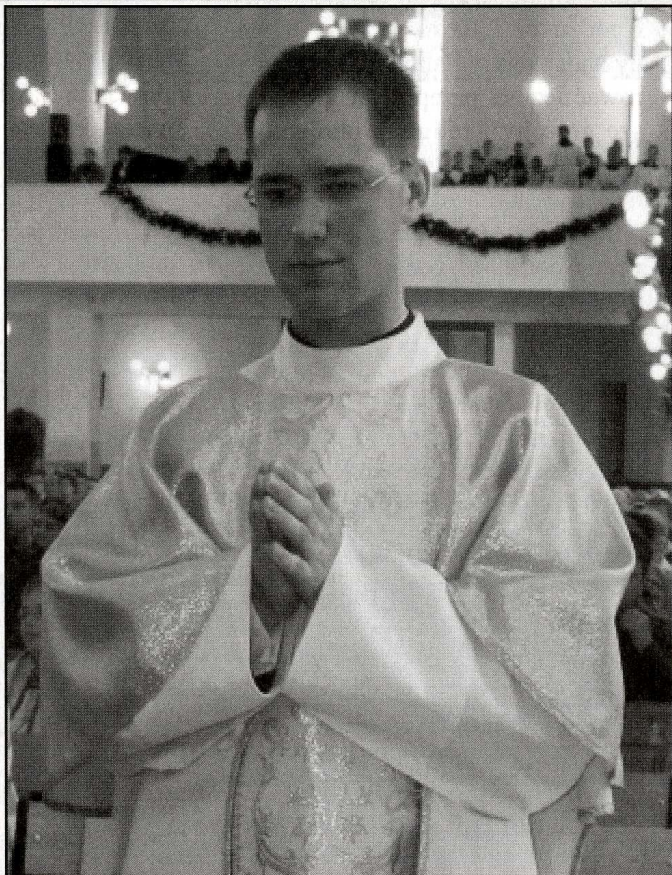
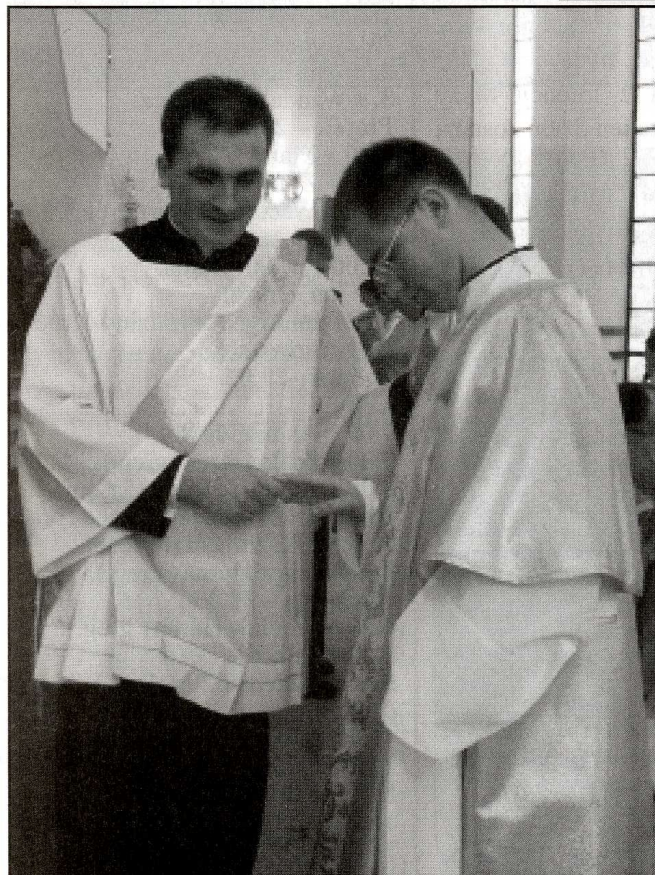
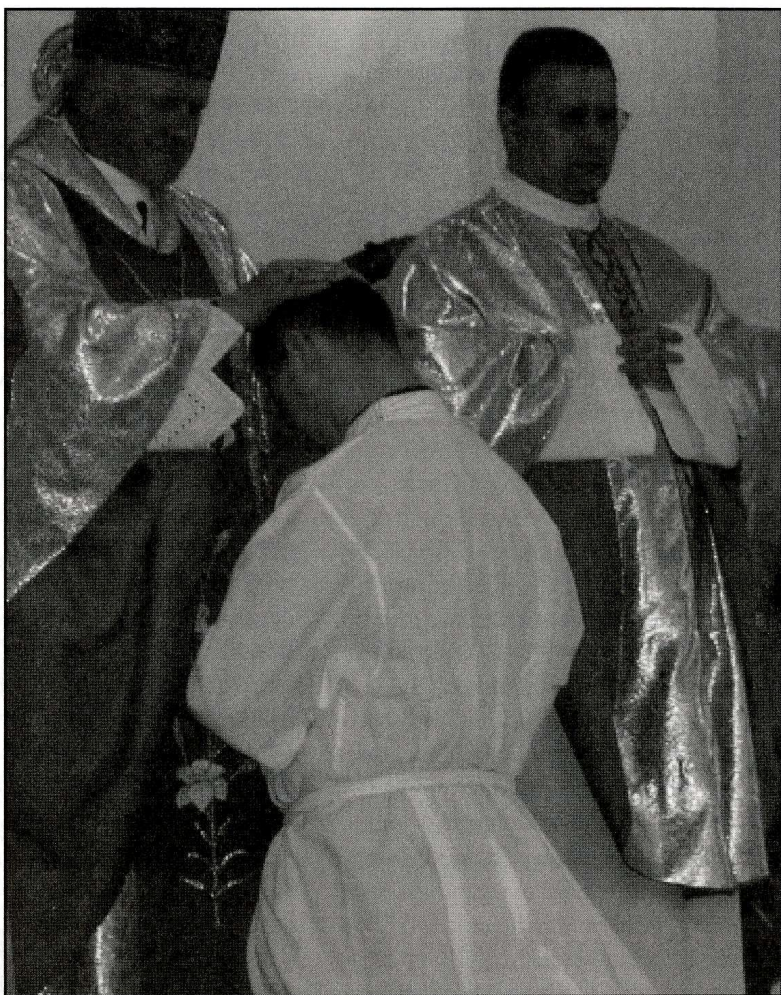
Święcenia diakonatu

W sobotę, 7 maja, w kościele Chrystusa Króla w Sanoku, podczas Mszy świętej koncelebrowanej, ks. bp Adam Szal, udzielił święceń diakonatu dziewięciu studentom teologii naszego, przemyskiego seminarium. Pozostała grupa została wyświęcona w Medyce przez ks. abpa Józefa Michalika. Wśród tej dziewiątki sanockiej był nasz parafianin, Patryk Szymański. Diakoniat jest już udziałem w kapłaństwie Chrystusowym. To ostatni etap na drodze do kapłaństwa, etap bardzo odpowiedzialnej decyzji podjętej po pięciu latach formacji duchowej, intelektualnej, pastoralnej.

W homilii ks. bp Adam zwrócił uwagę na dom rodzinny, który często bywa nazywany „pierwszym seminarium”, gdzie młody człowiek znajduje podstawy wychowania chrześcijańskiego, gdzie wielką rolę odgrywają pierwsi wychowawcy, jakże ważni, rodzice. Im należą się szczególne słowa uznania i podziękowania. Mówił także o tym przedstawiciel wyświęconych diakonów dziękując Bożej Opatrzności za dar powołania. Wśród wielu, którym dziękował, znaleźli się wychowawcy i profesorowie seminarium.

Niech Jezus Chrystus, Najwyższy Kapłan, darzy tych Diakonów swoją łaską i mocą z wysoka.

Ks. Andrzej Skiba

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego-15.05.2005 r. Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Majówka dziś o godzinie 17.30. Zapraszamy szczególnie dzieci, które niedawno były u Pierwszej Komunii Świętej czy te, które obchodzą swoją rocznicę.
2. Dziś, w bazylice archikatedralnej w Przemyślu, podczas Mszy świętej o godzinie 11.30, ks. abp Józef Michalik, metropolita przemyski, udzieli (udzielił) święceń kapłańskich diakonom naszego seminarium. Jest wśród nich nasz parafianin, Tomasz Smoter. Wszystkich nowo wyświęconych polecamy opiece Bożej i Maryi, Wychowawczyni powołań kapłańskich i zakonnych.
3. W związku ze święceniami miło nam przekazać, że w najbliższą niedzielę o godzinie 12.30, ks. Tomasz Smoter, odprawi w naszym kościele uroczystą Mszę świętą prymicyjną. Na tę podniosłą uroczystość będącą wyrazem wdzięczności za dar kapłaństwa zapraszamy wszystkich, aby wspierać młodego kapłana swoimi modlitwami.
4. Od soboty trwa w naszym kościele 40 – godzinne nabożeństwo połączone z wystawieniem Najświętszego Sakramentu. Dziś po Mszy świętej, o godzinie 12.30, zostanie wystawiony Najświętszy Sakrament, aby adorować Jezusa, przeproszać Go za nasze grzechy i religijną obojętność, dziękować na otrzymywane dobrodziejstwa i prosić o Jego ojcowską opiekę i błogosławieństwo. Wystawienie potrwa do godziny 16.00.
5. Jutro wypada Święto NMP Matki Kościoła. Msze święte w tym dniu odprawimy w następującym porządku: godz.: 6.30; 8.00; 9.30; 11.00 oraz po południu o godzinie 17.00 i 18.30. Będziemy także kontynuować nabożeństwo eucharystyczne po Mszy

świętej o godzinie 11.00 do godziny 17.00. Zapraszamy do indywidualnej adoracji.

6. 18 maja, we środę, o godzinie 19:00, przed naszym kościołem, zgromadzą się przedstawiciele wszystkich parafii sanockich, aby wspólnie uczcić 85-rocznicę urodzin Jana Pawła II, naszego wielkiego Rodaka, który zasiadał na Stolicy Piotrowej. Zapraszamy wszystkich, aby dziękować Bożej Opatrzności za dar życia i posługi Ojca Świętego. Zapraszamy wszystkich, jak to było w dniach choroby i śmierci Jana Pawła II. Niech to będzie nasz prezent imieninowy dla Ojca Świętego. Prosimy przynieść ze sobą świece, które zapalimy po Mszy świętej na znak obecności i pamięci. Następnie będzie przejście procesyjne z Figurą Matki Bożej Fatimskiej do kościoła Chrystusa Króla, śpiew Litanii Loretańskiej i modlitwa różańcowa o rychłą beatyfikację Jana Pawła II. Modlitwę różańcową poprowadzą studenci PWSZ oraz młodzież szkół średnich. O godzinie 21:37 zadzwonią dzwony, których biciu będzie towarzyszył śpiew popularnej „Barki”. Zakończymy Apelem Jasnogórskim. Prosimy, aby świece zostawić wzdłuż ulicy Jana Pawła II. Intencje Mszy świętej przyjęte na ten dzień zostaną odprawione o godzinie 19:00. Majówka będzie bez zmian: o godzinie 18:00.
7. W najbliższą niedzielę, dwudziestego drugiego maja, przypada UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ. W TYM DNIU KOŃCZY SIĘ OKRES SPOWIEDZI WIELKANOCNEJ. Zachęcamy do korzystania z sakramentu pokuty i pojednania, aby nie lekceważyć tego obowiązku.

Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane

Wielka Niedziela to nie tylko radość zmartwychwstania.

To również dzień rozgrzeszenia uczniów, którzy zgrzeszyli brakiem wiary, odwagi, nadziei. Zmartwychwstały Jezus przebacza i po tym rozgrzeszeniu przekazuje władzę rozgrzeszania. Apostołowie doświadczyli przebaczenia, by sami umieli przebaczać i prowadzić ludzi grzesznych do przebaczenia. Najtrudniej - z powodu pychy - przebaczyć sobie samemu.

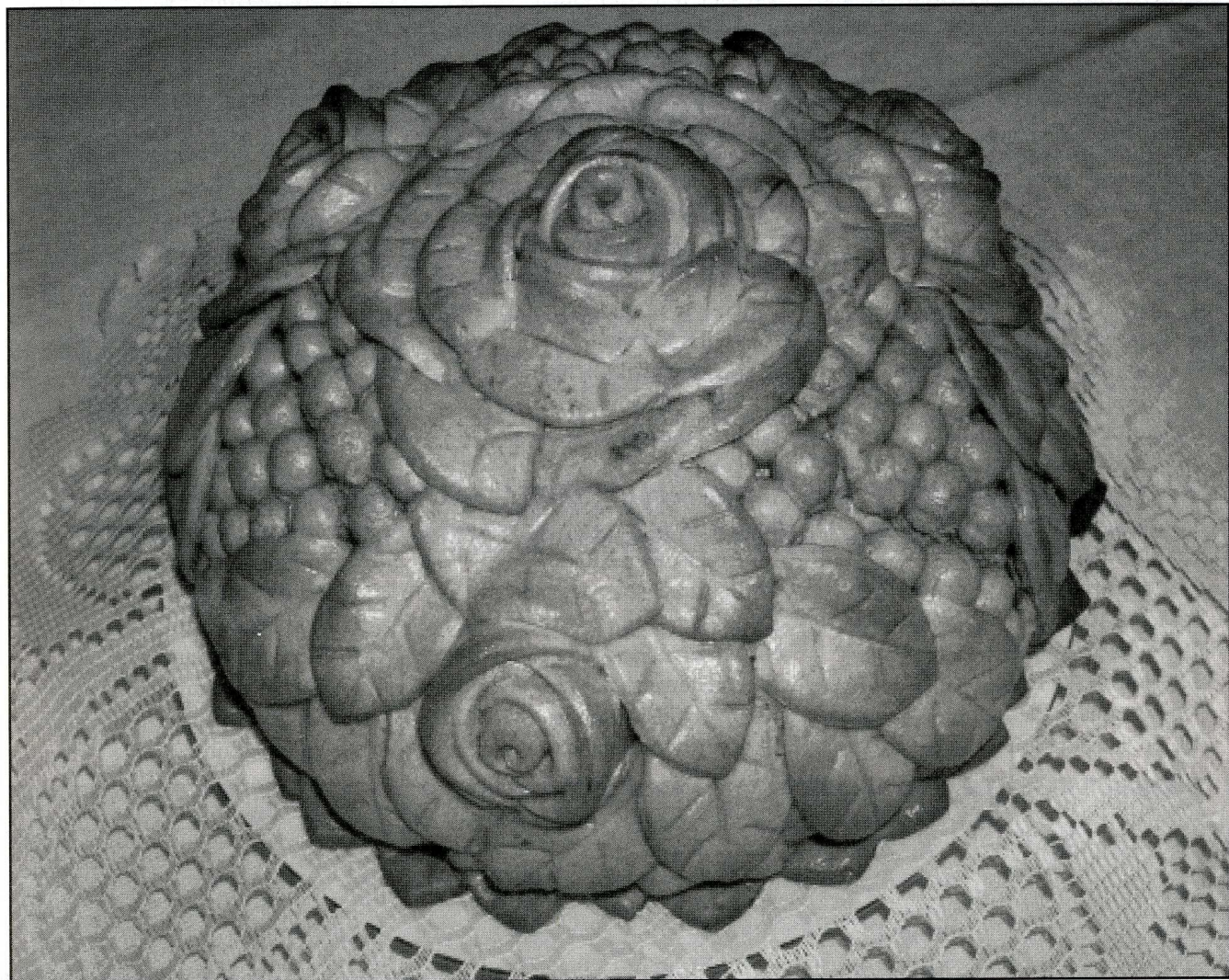
Ks. Edward Staniek

Intencje w tygodniu
Od 16.05. 2005 do 22.05. 2005r.

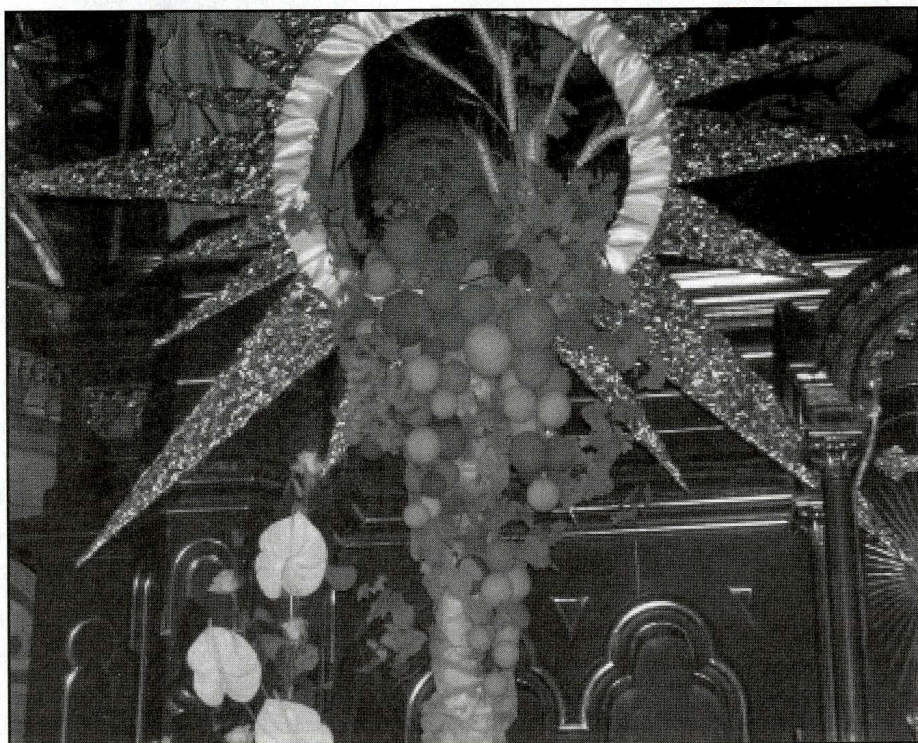
Poniedziałek 16.05 NMP Matki Kościoła

- 6.30 + Zofia Gacek (greg.).
8.00 W intencji Zofii z podziękowaniem za łaski z prośbą o dalsze.
9.30 + Maria, Paulina Pankiewicz, Jerzy, Aniela.
11.00 + Waław Harna (greg.).
17.00 O zdrowie, błogosławieństwo Boże i opiekę NMP dla Księdza Proboszcza z okazji imienin. (Intencja od grup parafialnych).
18.30 O zdrowie i błogosławieństwo dla członków wspólnoty O. Pio.
- #### Wtorek - 17.05
- 6.30 + Artur Kraft (13 r. śm).
7.00 + Waław Harna (greg.).
7.30 + Zofia Gacek (greg.).
8.00
18.00 1.+Zofia, Stanisław Pierożyński.
2. + Zofia (1 r. śm).
3. + Ludwika, Władysław Sawa.
- #### Środa - 18.05
- 6.30 + Marian
7.00 + Karol, Helena.
7.30 + Waław Harna (greg.).
8.00 + Michalina Koncewicz (5 r. śm).
19.00 1. + Feliks Gobis (1 r.śm).
2. Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę NMP dla rodziny Marii.
3. + Zofia Gacek (greg.).
- #### Czwartek - 19.05
- 6.30 + Zofia Gacek (greg.).
7.00 + Michalina Bodziak (10 r.śm).
7.30 + Waław Harna (greg.).
8.00
18.00 1. + Marianna (f), Józef, Szymon Adamczak.
2. + Jan Dąbrowski (7 r. śm).
3. + Wanda Oklejewicz.
- #### Piątek - 20.05
- 6.30 + Marta Mazur.
7.00 + Zofia Gacek (greg.).
7.30 + Waław Harna (greg.).
8.00
18.00 1. + Jan Gołda.
2. + Jan, Urszula.
3. Za zmarłych z rodziny Kruczków i Groszkowskich.
- #### Sobota - 21.05
- 6.30
7.00 + Andrzej Jaklik.
7.30 + Zofia Gacek (greg.).
8.00 + Adam Zeńczak (5 r. śm).
18.00 1. + Maria, jej rodzice i bracia.
2. Zofia, Kazimiera (f), Józef.
3. + Waław Harna (greg.).
- #### Niedziela - 22.05
- 6.30 + Waław Harna (greg.).
8.00 + Julia.
9.30 + Helena (20 r. śm), Władysław (15 r. śm).
11.00 Za parafian.
12.30. O łaski Boże i opiekę NMP dla Księdza Prymicyjanta.
16.00 + Halina Wojnicka (8 r. śm).
18.00 + Zofia Gacek (greg.).
Płowce + Karolina, Andrzej.

„Pan wieczernik przygotował” I Komunia święta w parafii

8 maja 2005 roku, o godzinie 9.30 miała w naszym kościele miejsce uroczystość Pierwszej Komunii św. dla 79 dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 2, w większości mieszkających na terenie naszej parafii. Uroczystą Mszę św. koncelebrowali: ks. Proboszcz Andrzej Skiba, ks. Prałat Bronisław Żołnierzyk z Przemyśla, który był zaproszony na Komunię w swojej rodzinie i ks. Tomasz Grzywna, przygotowujący dzieci z kl. II do I Komunii. Homilię, której myślą przewodnią było porównanie Eucharystii do słońca, wygłosił ks. Tomasz. Przyjęcie Pana Jezusa było bardzo radosnym wydarzeniem dla wszystkich dzieci i ich najbliższych. Życzymy
(C.d. na s.8)

(C.d. ze s.7)

dzieciom, aby Chrystus, którego przyjęły do serca był dla nich Słońcem, oświetlającym mroki życia i prowadzącym ich do pełni szczęścia w niebie.

Komunię św. przyjęły następujące osoby:

II a

1. Bacia Dawid
2. Borczyk Jakub
3. Chrobak Gabriela
4. Czop Andżelika
5. Gawel Karolina
6. Jawniak Patrycja
7. Jurczak Adam
8. Kocaj Kamil
9. Konik Mateusz
10. Krajewski Michał
11. Kuzio Mateusz
12. Langenfeld Anna
13. Mackiewicz Ewa
14. Niemiec Jakub
15. Pach Weronika
16. Pałys Karolina
17. Piotrowska Karolina
18. Poznańska Paulina
19. Poznański Piotr

20. Romańczyk Paulina
21. Rzeszutko Łukasz
22. Tomoń Mateusz
23. Tylka Karolina
24. Wolańska Dominika
25. Woźniak Iga
26. Załączkowski Krzysztof

II b

1. Berdysz Jacek
2. Chudziak Artur
3. Czekaj Damian
4. Ćwiąkała Klaudia
5. Dusznik Gabriela
6. Dydio Sylwia
7. Faciszewski Michał
8. Gładysz Kamil
9. Kasprzak Daniel
10. Kędra Paulina
11. Kozimor Piotr
12. Krawiec Izabela
13. Kruczkiewicz Radosław
14. Leszczyńska Aleksandra
15. Lorenc Anita
16. Mroziak Sandra
17. Oklejewicz Patrycja
18. Przybyła Bartłomiej
19. Rygliszyn Natalia

20. Sobolak Patryk
21. Szczepańska Daria
22. Szerszeń Karolina
23. Śmigiel Karolina
24. Walko Dominika
25. Woskowicz Aleksandra
26. Żołyńska Dominika

II c

1. Bieniek Adrian
2. Bindas Arkadiusz
3. Bończak Damian
4. Depczyński Kamil
5. Dudziak Magdalena
6. Dudziak Michalina
7. Durda Paweł
8. Fejkiel Weronika
9. Froń Joanna
10. Gawlik Michał
11. Golemo Kamil
12. Gruszczyńska Iga
13. Gurgacz Michał
14. Jaklik Bartosz
15. Jaklik Krzysztof
16. Kornecka Katarzyna
17. Matyniak Karolina
18. Mikrut Eryka
19. Pałys Jakub

- 20. Pastuszak Andrzej
- 21. Sachajdak Michał
- 22. Słomiana Patrycja
- 23. Śliwiak Mateusz
- 24. Tomoń Edyta
- 25. Wojtoń Martyna
- 26. Zimoń Aleksandra
- 27. Zulewski Rafał

Podniesienie

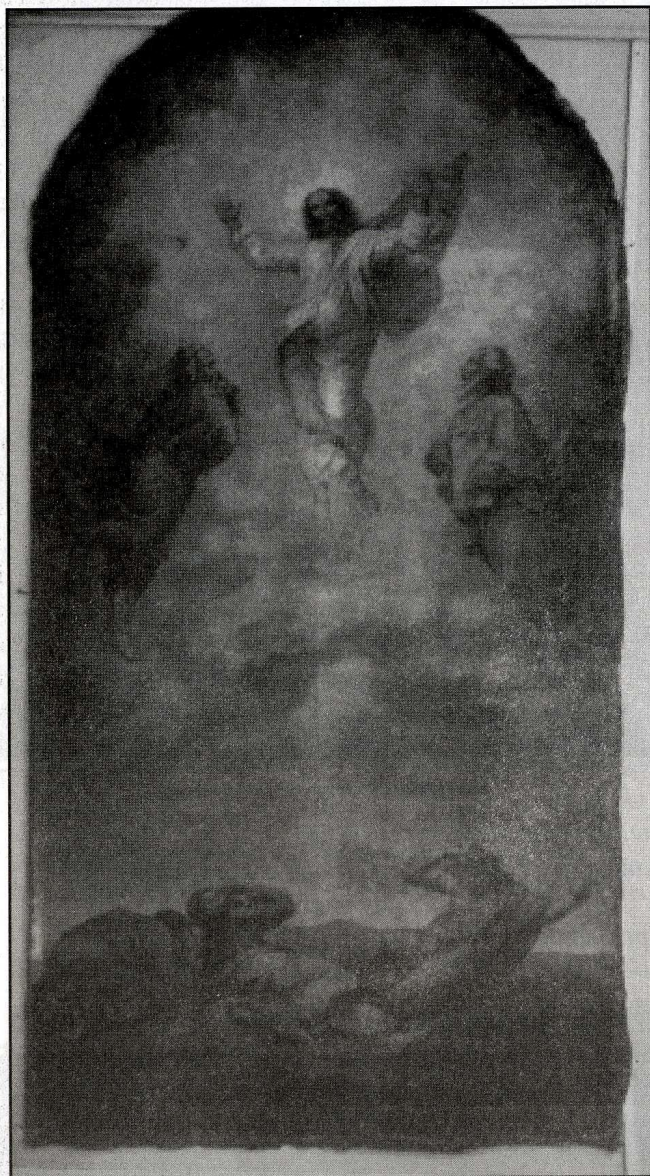
Z mąki mgły
w snopy światła układne
słońce
chleby wypieka pokładne
drżącej rosy
lzy płyną po twarzy

że się taki
cud – moment przydarzył
gdy promieni gra
światło obleka
w świętą duszę
poranionego człowieka

Jola

Konserwacja obrazu *Przemienienia Pańskiego*.

Obraz przed konserwacją

Po blisko 3-miesięcznej nieobecności do ołtarza głównego naszej parafialnej świątyni, w dniu 28 kwietnia 2005 roku, powrócił jej tytułarny obraz *Przemienienia Pańskiego* na górze Tabor. Powodem tej nieobecności była konieczność przeprowadzenia gruntownej konserwacji liczącego już blisko 120 lat obrazu. Przez długie lata swego funkcjonowania w ołtarzu uległ poważnym uszkodzeniom i zmianom estetycznym, które wymagały interwencji konserwatorskiej.

Stan zachowania obrazu przed konserwacją ująć można w kilku punktach:

- Bardzo szerokie, pokrywające całą powierzchnię obrazu spękania warstwy malarskiej, z wyraźną tendencją do łuszczenia się i odpryskiwania.
- Silne pociemnienie ogólne spowo-

dowane osadzeniem się brudu i kopcju świecowego.

- Zmętnienie starego werniksu powodujące ograniczenie czytelności kompozycji i jej kolorystyki.

- Przekształcenia plastyczno – estetyczne zniekształcające pierwotną kolorystykę. Szeroko położone retusze ubytków oraz przemalowania pozbawiające obraz niektórych szczegółów kompozycyjnych, między innymi

procesu destrukcji i stałym obniżaniem jego walorów estetycznych. Wykonane zabiegi konserwatorskie powstrzymały proces niszczenia, wzmocniły stan techniczny, przywróciły pierwotne wartości artystyczne i zabezpieczyły obraz przed szkodliwymi wpływami czynników zewnętrznych. Dokładne przebadanie obrazu zaowocowało bardzo istotnym dla jego historii odkryciem. Spod warstwy przemalowania dokonanego w trakcie pierwszej, niezbyt szczęśliwej dla obrazu renowacji odsłonięty został napis „Anno Domini 1886”. Ze względu na brak jakichkolwiek informacji dotyczących obrazu, odsłonięta data staje się ważnym źródłem pozwalającym na pewne ustalenia historyczne. Pozwala przypuszczać, że obraz namalowany został na zamówienie ks. proboszcza Franciszka Czaszyńskiego, budowniczego sanockiej fary z prze-

Obraz po konserwacji

znaczeniem do ołtarza głównego w związku ze zmianą wezwania kościoła. Nowo budowany kościół parafialny w Sanoku w chwili poświęcenia jakie miało miejsce 19 grudnia 1886 roku otrzymuje wezwanie Przemienienia Pańskiego.

Autora obrazu nie znamy, ale wiemy, że jest on kopią, a dokładniej kopią fragmentu wielkiego dzieła mistrza włoskiego renesansu, Rafaela di Santi, który połączył Przemienienie Pańskie z następną sceną ewangeliczną, uzdrowieniem epileptyka. Oryginał tego dzieła znajduje się w Pinakotece watykańskiej. Monumentalny, rozbudowany pod względem treści ewangelicznej obraz Rafaela malowany w latach 1518 – 1520, w sanockiej kopii z końca XIX wieku sprowadzony został do zasadniczej części jego kompozycji, tj. samej sceny Przemienienia. Obraz jest malarskim przekazem treści ewangelicznego tekstu, wydarzenia opisanego w trzech ewangeliach: Mateusza (17,1-8), Marka (9,2-8) i Łukasza (9,28-36). Wszystkie opisy są sobie bliskie, trudno jest więc jednoznacznie ustalić, na której z tych trzech Ewangelii Rafael oparł rozwiązanie swojej malarskiej kompozycji. Najbliższa wydaje się ona być opisowi św. Łukasza: Jezus, „wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i wyszedł na górę, aby się modlić. Gdy się modlił wygląd Jego twarzy się odmienił, a Jego odzie-

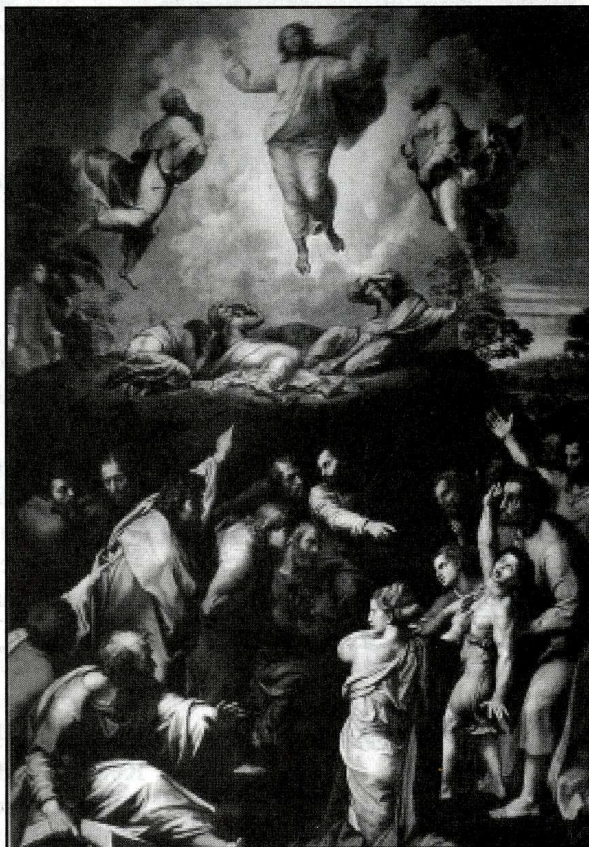
nie stało się lśniąco białe. A oto dwóch mężów rozmawiało z Nim. Byli to Mojżesz i Eliasz. Ukazali się oni w chwale i mówili o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie. Tymczasem Piotr i towarzysze snem byli zmorzeni. Gdy się ocknęli ujrzeli Jego chwałę i obydwóch mężów stojących przy Nim” (9,28 – 32).

Patrząc na obraz i równocześnie mając przed oczyma ewangeliczne opisy, przeanalizować można w jaki sposób artysta obdarzony twórczą wyobraźnią, za pomocą środków malarskich przekazał tajemnicze wydarzenia na górze Tabor. Geniusz malarski Rafaela sprawił, że patrząc na obraz mamy wyraźne poczucie cudownego oderwania się ciała od ziemi, unoszenia ku górze i zajaśnienia blaskiem w chwale. Sposstrzegamy, że artysta w stosunku do postaci apostołów zastosował swoistą syntezę ich zachowań na widok tego co rozgrywało się przed ich oczami i głosu Boga dochodzącego z nieba. W poruszeniu, gestach i pozach apostołów odczytujemy przebudzenie ze snu, strach, przerażenie, wszystkie zachowania o jakich piszą ewangeliści. Przebudzony św. Piotr w pozycji leżącej przeciera oczy niedowierzając temu co widzi, porażony blaskiem chwały św. Jan przysłania oczy i pada na ziemię, skulony ze strachu św. Jakub ukrywa głowę w ramionach. O takiej reakcji apostołów na cud Przemienienia czytamy u Mateusza, Marka i Łukasza.

Patrząc w ten sposób na obraz odносimy wrażenie czytania Ewangelii, a jeżeli tak jest, to dzieło malarza w pełni spełniło swą religijną funkcję. Tę wartość sanocka kopia dzieła Rafaela z pewnością utrzymuje. Malarz korzystając z kompozycji wielkiego mistrza wykazał się nie tylko pełnią wiedzy malarskiej, ale również dużym talentem. Kompozycję Rafaela, który

scenę Przemienienia rozgrywa w poziomie, a układ postaci zgodnie z cechą sztuki renesansu zamyka w kole, dostosować musiał do zgoła innych warunków narzuconych przez retabulum sanockiego ołtarza. Konieczność komponowania sceny Przemienienia w wydłużonym prostokącie o wymiarach 400 * 200 cm wykorzystał malarz do spotęgowania wrażenia unoszenia się Jezusa w chwale. Cel osiągnął poprzez zwiększenie dystansu pomiędzy ziemią z apostołami a otwartym niebem.

Ta kompozycyjna zmiana jest najdalej posuniętym odstępstwem od oryginału. Porównując dalej kopię do dzieła Rafaela należy podkreślić dużą wierność w oddaniu rysunku postaci, ich układu, ruchu, modelunku szat, różnice zauważamy w charakterze twarzy i kolorystyce. Rozmiary obrazu wskazują, że malowany musiał być w dużej, profesjonalnej pracowni, a malarz dysponować musiał materiałami ikonograficznymi umożliwiającymi wykonanie dobrej kopii. Dziś nie wiemy kto jest autorem sanockiego Przemienienia i gdzie zostało ono namalowane, ale odnowiony obraz zachęca do podjęcia głębszych dociekań nad ustaleniem jego historii.

*Oryginalny obraz znajduje się w Pinakotece
Andrzej Szczepkowski*

ZOSTANIESZ W NASZEJ PAMIĘCI

MAJÓWKA PAPIESKA

DZIEŃ URODZIN
OJCA ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II
18 maja 2005 r.

Po wielkim porywie, jaki miał miejsce w Polsce i na świecie w dniach umierania i pogrzebu Ojca Świętego Jana Pawła II zrodziło się w nas pragnienie, aby to poruszenie serc i dusz przerodziło się w wierne trwanie w Nauce Chrystusa.

Wspominając dzień narodzin i dziękując za życie Jana Pawła II powiedzmy TAK dla życia każdego człowieka od poczęcia aż do naturalnej śmierci.

SPECJALNE NABOŻEŃSTWO MAJOWE
18 maja 2005 r. godz. 19:00
Kościół Przemienienia Pańskiego (FARA)

Nasz prezent urodzinowy

PROGRAM NABOŻEŃSTWA:

19:00 Msza św. połowa w intencji Ojca Świętego Jana Pawła II przed kościołem Przemienienia Pańskiego (Fara) w Sanoku

Po Mszy św. zapalenie świec na znak obecności i pamięci

- przejście procesyjne z figurą Matki Bożej Fatimskiej do kościoła Chrystusa Króla

- śpiew Litanii do Matki Bożej Loretańskiej i modlitwa różańcowa o rychłą beatyfikację Jana Pawła II
Modlitwę różańcową poprowadzi młodzież szkół średnich i studenci PWSZ

- godz. 21:37 - bicie dzwonów
- śpiew piosenki „Barka”
- Apel Jasnogórski
- zakończenie (świece zostawiamy wzdłuż ul. Jana Pawła II)

NA TĘ UROCZYSTOŚĆ ZAPRASZAJĄ:

Parafia Przemienienia Pańskiego,
Parafia Chrystusa Króla, Duszpa-
sterstwo Akademickie PWSZ,
młodzież sanockich szkół średnich.

**SPOTKAJMY SIĘ! - WSZYSCY
MIESZKAŃCY SANOKA!**

*Dajmy świadectwo naszej wiary
i miłości do Boga Dawcy Życia.*

Góra
Przemienienia

TYGODNIK PARAFIALNY

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Korekta: Redakcja.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** (0 13) 463 19 98.

Druk: Info Kolor tel.(013) 464 57 10.